

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Non desperandum cur SS.PP. docuerint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

caelo desperant, caelum velint sibi in terra facere; neq; conentur
 vniquam vti diuinæ gratiæ auxilio, eos ad pœnitentiam, & con-
 stantiam in teatationibus vocante; & dicente: *Quare moriemini*
domus Israël? Quia nolo mortem peccatoris, dicit Dominus Deus, re-
uertimini, & viuite. Et rursum. *Impietas impij non nocet ei; in qua-*
cumq; die conuersus fuerit ab impietate sua. Itaque *Lauamini, mundi*
estote, auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis, & c. Si
 fuerint peccata vestra, vt coccinum, quasi nix dealbabuntur. Si nihil
 supererit de vita vestra, nisi halitus vltimus, suspirate ad me, &
 diabolus vincetis.

Si peccata & magnitudine & numero possunt definiri, ait S. Ba-
 filius, miserationes autem Dei neq; magnitudine, neq; numero possunt
 circumscribi; sine dubio non est, cur desperatio adhibenda sit, sed agno-
 scenda misericordia DEI, & commissa peccata detestanda. Consentit
 Chrysostomus, inquit: *Etsi quis innumeris peccatis sit sauciatus,*
si eorum pœniteat, & bonum agat, ita DEVS omnia abolet, vt nullum
eorum vestigium appareat. Et alio loco: *Nolo dicas: blasphemus sum:*
nolo dicas: persecutor sum; immundus sum: Habes omnium ostensione.
Vis in nouo? vis in veteri? In veteri David, in nouo Paulus. Nolo
excusationes tibi afferas: nolo ignaniam prætendas. Peccasti? pœni-
tere. Millies peccasti? millies pœnitere. Hac assidue infundo medica-
menta, & c. Si lapsus es, poteris surgere. In utramvis partem habes
liberum arbitrium. Si vulneratus es, adhibe tibi curam, dum viuus,
dum spiras: etiam in ipso lecto positus; etiam, si dici potest, animam
efflans, vt iam de hoc mundo exeas. Non impeditur temporis angustia,
miseriordia DEI. Quid enim est peccatum, ad Dei misericordiam, &
reela aranea, qua, vento flante, nusquam comparet. Accedit & Hie-
ronymus, cuius ista sunt: Numquam sera est conuersio. Larro de
cruce transijt ad Paradisum. Nabuchodonosor rex Babylonis, post
efferationem corporis, & cordis, mentem recipit humanam. Confir-
mat idem Isidorus: Nullus desperare debet veniam, etiamsi circa
finem vita ad pœnitentiam conuertatur. Vnumquemque enim DEVS
de suo fine, non de vita prætedita iudicat. Ac denique Cyprianus
ita scribens: Sed & in eodem articulo temporis, cum iam anima
festinat ad exitum, & egrediens ad labia expirantis emerferit, pœni-
tentiam clementissimi DEI benignitas non aspernatur: nec seruum est,

Ezech. 18. 32.

Ezech. 33. 12.

Isa. 1. 16.

IPP.

S. Basil. in
 reg. breuior-
 rib. q. 13.

S. Chrysost.
 proem. 1. in
 Isaiam.
 Idem. hom. 2.
 in Psal. 50.

S. Hieronym.
 epist. 7. 25. &
 48. ad Latū.

Isidor. lib. 2.
 cap. 24.

S. Cyprian.
 serm. de cen-
 Domini.

54 Cap. LX. Morientium spes pœnitentia, & auxilij in tentationibus, quod verum; nec irremissibile, quod voluntarium, & quacumque necessitas cogat ad pœnitentiam; nec quantitas criminis; nec breuitas temporis; nec hora extremitas, nec vita enormitas: si vera contritio, si pura fuerit voluntatũ mutatio, nõ excludit à venia, sed in amplitudine finis sui mater charitas prodigos suscipit reuertentes, & velit nolit Nonatus hereticus, omni tempore, DEI gratia recipit pœnitentes, Etiam in ipsa morte, in qua maximè necessaria est pœnitentia.

IV.

Apoc. 12. 12.

Apoc. 6. 8.

Sed ne peccator moriturus pœnitentiam agat; immò, vt etiam, qui pœnitentiam egit, deijciatur, hostis noster Stygius, qui toto quidem vitæ tempore nos assidue tentat, tunc tamen maximè laborat, sciens, quòd modicum tempus habet. Cùm enim iram magnam, sitimque ingentem nostræ perditionis circumferat, perspiciatque, nisi tunc nos vincat, æternum se victum mansurum, omnem vim suam exerit, vt mortem nostram infernus sequatur. De quali mortuo loquitur Ioannes: *Ecco vidi equũ pallidum, seu corpus infirmum, & exangue, & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, & infernus sequebatur eum.* Per infernum non tantum intelligitur sepulchrum, sed etiam ipse æternus carcer damnatorum. Hinc hosti nostro nos fortiter oppugnanti, se se longè fortior opponit DEVS, Angelus custos, qui & ipse videt, modicum sibi tempus superesse, ad clientem suum non amitendum; DEI Mater, omnes Diui, si ad eorum auxilium confugiamus: præsertim autem illi, quos in omni vita sumus præcipue venerati. Hi pro nobis orant, Angeli nobiscum pugnant: DEVS vires intellectui suggerit, & voluntati. Sed age tentationum genera, & remedia percurramus.

V.

1. Plerique ægroti tentantur spe falsa conualescendi: aut certè, vt etiam jam jam morituri, mortem adhuc longissimè abesse arbitrentur. Nimirum amor vitæ præsentis eis persuadet, vt, quidquid libenter haberent, libenter credant. Non parua est hæc tentatio, quia efficit, vt ægri nec peccata sua adhuc confiteri velint, nec ad mortem se præparent, neque extremam vnctionem admittant, immò nec mentionem mortis. Et accedunt à mundo submissi & à Satana instigati amici, qui per speciem consolationis morituro dicant, adhuc non esse desperatum de vita, posse eum reuirescere, breui melius habiturum.

Vtinam